

לשכת הרבנות מודיעין

THE CHIEF RABBINATE OF MODIIN

פרשת ויקרא-הרב הראשי הרב אליהו אלחרר

"מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה. כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך. מאין כמוך ה' גדול אתה וגדול שמך בגבורה. וה' אלוקים אמת הוא אלוקים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא יחלו גוים זעמו אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותיה מלכות עלם ושלטנה עם דר ודר.

ימין ד' רוממה ימין ד' עושה חיל שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד
אנא ה' הושיעא נא אנא ה' הצלחה נא

פסוקים אלו מנהג בני ספרד לאומרם בכל פעם כשמוציאים לקריאה שלשה ספרי תורה יחד (כמו בשבת זו שיש בה קריאה של שבת ור"ח ופרשת החודש וכן בשמחת תורה, או שבת ר"ח וחנוכה, או שבת ר"ח ופרשת שקלים, תמצא שמוציאים ג' ספרים) וכן מנהג עיה"ק ירושלים תובב"א לומר פסוקים אלו בשעת פתיחת ההיכל.

ומה המקור למנהג זה? ובכן על כך מספר רבה של מצרים הגאון ר' רפאל א. בן שמעון (נפטר בתל אביב שנת תרפ"ט) שקהילת סראגוסה (ספרד) היו רגילים להוציא ספר תורה בקבלת פני המלך והנה היו מצעירי הקהילה היהודית שחשבו שאין זה מכבודה של תורה להוציא ספר תורה מהיכל הקודש שלא לצורך ... ולכן טכסו עצה כדי לא לפגוע במנהג הנימוסין של הקהילה להוציא ס"ת רק עם הנרתיק אולם את גוף הס"ת ישאירו בארון הקודש וזאת עשו בלא להתייעץ עם הרב הראשי כדי שלא ימנע בעדם להוציא מחשבתם לפועל (והכל חשבו שעשו "לכבודה של תורה") והנה הכומר המקומי שהיה שונא ישראל מימים עברו גונב לאוזנו תוכנית צעירי הקהילה היהודית, ובא בדברים אל המלך וסיפר לו את מזימות היהודים בכלל ואת ביזוי כבוד המלכות בפרט שמתברר שכל מה שמוציאים היהודים את ס"ת לכבוד המלך יר"ה הוא משפה וחוף שהרי אם תפתח את הנרתיק ימצא המלך אותו ריק מכל תוכן... במילים אלו סיים הכומר את דברי הקטרוג שלו על הקהילה היהודית ויצא שמח וטוב לב שהמלך יראה ס"ס כי צדקו דבריו על היהודים ויתנקם ביהודים,

לשכת הרבנות מודיעין

THE CHIEF RABBINATE OF MODIIN

אולם שומר ישראל לא ינום ולא ישן והרב הראשי של סראגוסה בעלותו על משכבו חולם שיש אש בהיכל הקודש וקם בבהלה משנתו והנה חלום אולם "למיחש בעי" וקם באותו לילה שהיה ערב קבלת פני מלך ספרד בקהילה היהודית וראה שהוציאו את ס"ת מנרתיקו והיה הדבר לפלא בעניו והכניסו הרב לנרתיקו... ולמחרת היום בעת קבלת פני המלך להפתעת כל אנשי הקהילה היהודית ביקש המלך לפתוח את הס"ת בהיותם ברחובה של עיר... ונמצא שהיה בתוכו ס"ת כיאה וכראוי... ולהפתעת הכומר וצעירי הקהילה שעשו את מעשה "החומר" להוציא את גוף הס"ת מנתיקו... (למעט הרב הראשי, שפניו קרנו אושר ושמחה על הנס וההצלה של ההשגחה העליונה) וראה המלך שדברי בלע ושנאה דבר הכומר והוציאו להורג... וליהודים היתה אורה ושמחה ומאז עד היום עושים יום יז' שבט למשתה ושמחה וקורים בו במגילת סאראגוסאנוס כיום פורים, ע"כ ומכאן המשיכו בירושלים לומר פסוקים אלו ביום שמוציאים בו ג' ס"ת. וכתבו האחרונים שבכל מקום נאות לנהוג כך "ולשים את ירושלים בירתינו עטרה לראשינו". וחודש זה חודש "ניסן" שהוא ראש חודשים לחודשי השנה ונעשו בו ניסים לאבותינו הוא חודש המיועד לעתיד לניסים ונפלאות וכך אומר המדרש (שמו"ר טו אות כא) החודש הזה - הדא הוא דכתיב הראשונות הנה באו וחדשות אני מגיד (כלומר הניסים הראשונים באו החודש ניסן, וניסים חדשים עוד מעותדים לבא בו), ויה"ר שיתקיים בנו דברי חז"ל- בניסן נגאלו ישראל ובניסן עתידים להגאל. בב"א.